Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

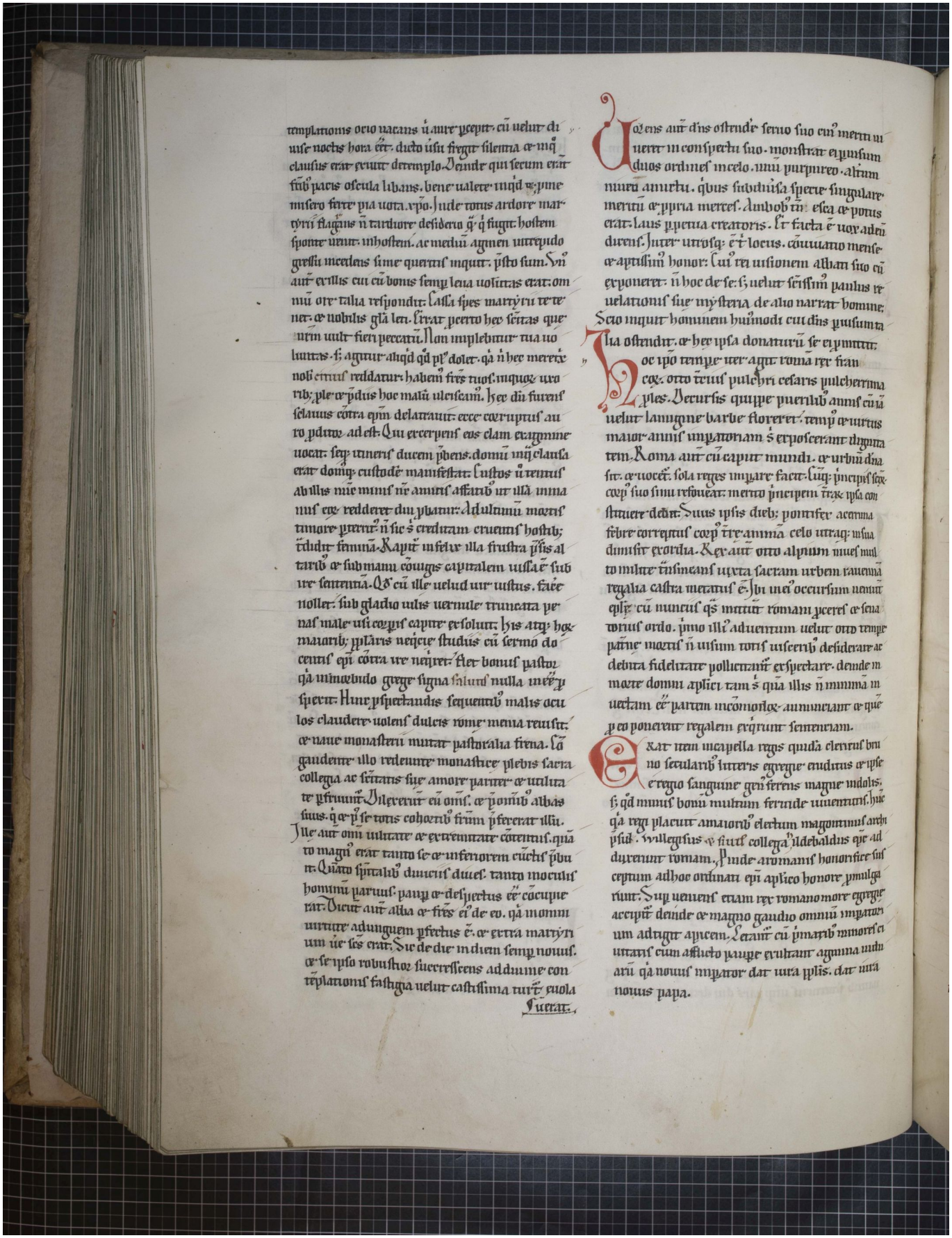

templationis otio uacans ut aure ꝓcepit. cū uelut di
uise noctis hora ēet. ducto ūsu fregit silemna ac mq̄
clausus erat ecclie templo. Deinde qui secum erat
fr̄ūb pacis oscula libans. bene ualete inq̄t. ac ꝓme
misero fiete pia uota. xp̄o. Iude totus ardore mar
tyrii flagans n̄ tardiore desiderio q̄ ꝙ fugit hostem
sponte uenit. in hostem. ac mediū agmen intrepido
gressu medians sime quesiuit inquit. ꝑsto sum. Sn̄
aut̄ cyrillus cui cū bonis semp lenis uolūtas erat. om
nū ore talia respondit. Cassi spes martyrii te te
ner. ac nobilis glā len. Erat ꝓcerto hec sēctas que
utiq̄ multi fieri peccatū. Non implebimur tua uo
luntas. Si; agitur aliq̄d qđ ꝓ dolet. qā n̄ hec merete
nobis ecclie reddatur. habem fres tuos. inquac uro
tib; ple ac ꝑdus hoc malū ulciscam. Hec dū furens
sclauus cōtra eum delatraut. ecce coruptus au
ro ꝑdit. ad eū. Qui ereptus eius clam eraginne
uocat. sep̄ uenerus ducem ꝑbens. domū inq̄ clausa
erat. domūq̄ custodē manifestat. Custos ū uenus
ab illis nūc minus nē amicis affatib ut ulla inma
nus ei reddere dubitaret. Adulatiōnū moris
tumore ꝓtenū. n̄ sic s̄ credulum crudelis hostib;
ēducit famulā. Rapit̄ in felix illa frustra ꝓsis al
taribs ac sub manu cōuulsis capitalem ussa ē sub
ire sententiā. Qđ cū ille uelud ur ustus. face
re nollet. sub gladio ulis uernule truncata pe
nas male usi corpis capite exsoluit. His atq̄ hac
maneb; ꝓlāris neḡcie studiis cū sermo do
cendis epi cōtra ire neḡret. fit bonus pastor.
qā inmœbido gregi signa salutis nulla inēē ꝙ
spexit. Hunc ꝓspectandis sequentib malis acu
los claudere uolens duleis rome menia reuisit.
ac naue monasteriū mutat pastoralia frena. Sā
gaudente illo redeunte monastice plebis sacra
collegia ac sēctans fue amore patris ac ualitu
te ꝓfruunt. Dilexerit eū oīs. ac ꝓnūb albas
suus. q̄ ac ꝓ se tonis cohortib tirun ꝓferebat illu.
Ille aut omi ultrate ac extremitate cōtemsit. quā
to magis erat tanto se ac inferiorem cūctis ꝓba
uit. Quāto spiritalib dnicis dulcis. tanto mo cibis
hominū parcus. panis ac desiectus ēē cōcupie
rat. Dicit aut̄ alia ac fres ei de eo. qā in omni
uirtute adunguem ꝓfectus ē. ac certa martyri
um ure ses erat. Die de die in diem semp nouus.
ac se ipso robustior succrescens. addume con
templationis fastigia uelut castissima turr̄ euola

Lucrat.

Q̄uens aut̄ dns ostendē seruo suo cui merita u
uere in conspectu suo. monstrat ei pulsum
duos ordines in celo. unū purpureo. alterū
nueo amictu. q̄bus subdūsa specie singulare
meritū ac ꝓpria mercs. Amboḇ tn̄ esca ac potus
erat. laus ꝓpetua creatoris. Et facta ē uox adē
dicens. Inter utrosq̄ ē locus. cōuiuanto mense
ac apt̄ssim̄ honor. Cui rei uisionem alban suo cū
exponeret. n̄ hoc de se. Si; uelut sēctissim̄ paulus re
uelationis sue mysteria de alio narrat homine.
Scio inquit hominem huiusmodi cui dns pulsum ta
lia ostendit. ac hec ipsa donatiua se ei mittit.

Hoc ipo tempe uer agit roma rex frā
cor. otto tercius pulchri celaris pulcherrima
ꝓles. Decursis quippe puerilib annis cū iā
uelut lanugine barbe floreret. tempa ac uirtus
maior annis impatoriam s̄ exposcerant dignita
tem. Roma aut̄ cū capit mundi. ac urbū dna
trix. ac uocē. sola reges impare facit. Cuiꝰ ꝓcipat̄ sce
coep̄ suo sinu refouebat. merito ꝓcipem trax ipsa con
stituere debuit. Suus ipsis diebs pontifex acerrima
febre correptus coep̄ tire anīa celo intrag. missa
dimisit exordia. Rex aut̄ otto alpium iuges multo
multe tutincans uetera sacram urbem rauenna
regalia castra metatus ē. Ibi mei occursum uenit
epi cū nunciis qs mittit romani ꝓceres ac secta
tores ordo. ꝓmo illi aduentum uelut otto tempe
pātne mortis n̄ usum tot⁹ uiscerib desiderate ac
debita fidelitate pollicitant̄ exspectare. deinde in
morte dnoꝝ aplici tam s̄ qua illis n̄ minima in
uectam ēē partem incōmodis annunciant ac que
p eo ponerent regalem ex q̄runt semenciam.

Erat tum in capella regis quida clericus bri
no secularib literis egregie eruditus ac ipse
egregio sanguine gen̄ ferens magne indolis.
si; qđ minus bonū multum ferunde uenerunt. huic
qā regi placuit amatorib electum magominus archi
epi. Willegisus ac fidei collega. Udebaldus epi ad
duxerunt romam. Unde aromanis honorifice sus
ceptum adhoc ordinati epi aplico honore ꝓmulga
runt. Sup uenient etiam rex romano more egregie
accipit̄ deinde ac magno gaudio omnū imperato
rem adrigit apicem. Erant cū ꝓmarb memoris ci
uitatis cum afflicto populo erubtam agmina mul
tarū qā nouus impator dat iura ꝓpis. dat iura
nouus papa.